मुषली, स्त्री, (मुषल+गौरादित्वात् ङीष्।) तालमूलिका। गृहगोधिका। इत्यमरः। २। ५। १२।

मुषली, [न्] पुं, (मुषलं प्रहरणत्वेनास्यास्तीति। मुषल+इनिः।) बलदेवः। इत्यमरः।१।१।२५।

मुषल्यः, त्रि, (मुषलमर्हतीति। मुषल+यः।) मुषलेन वध्यः। इत्यमरः। ३। १। ४५॥

मुस्त क संहतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा०-उभ०-अकं-सेट्।) पवर्गशेषादिः। क मुस्तयति। इति दुर्गादासः॥

मुस्तः, पुं, (मुस्तयति एकत्र संहतीभवन्तीति। मुस्त+कः। एकशिफायामस्य बहुमूलसम्भूततया तथात्वम्।) मुस्तकम्। इति हारावली॥ (यथा बृहत्संहितायाम्। ७७। ११।

"भागैश्चतुर्भिः सितशैलमुस्ताः
श्रीसर्ज्जभागौ नखगुग्गुलू च।
कर्पूरबोधो मधुपिण्डितोऽयं
कोपच्छदो नाम नरेन्द्रधूपः॥")

मुस्तकः, पुं क्ली, (मुस्त+स्वार्थे कन्।) तृणमूलविशेषः। मुता इति भाषा। तत्पर्य्यायः। कुरुविन्दः २ मेघनामा ३ मुस्ता ४। इत्यमरः। २। ४। १५८। मुस्तः ५ राजकसेरुः ६। इति हारावली। मेघाख्यम् ७ गाङ्गेयम् ८ भद्रमुस्तकम् ९। इति रत्नमाला। अब्दनामकः १० श्रीभद्रा ११ भद्रकः १२ भद्रा १३। इति शब्दरत्नावली। अस्य गुणाः। तिक्तत्वम्। कटुत्वम्। वायुनाशित्वम्। ग्राहित्वम्। दीपनत्वञ्च। इति राजवल्लभः। अपि च।

"मुस्तकं न स्त्रियां मुस्तं त्रिषु वारिदनामकः।
कुरुविन्दश्च स ख्यातोऽपरः कोरकसेरुकः॥
भद्रमुस्तञ्च गुन्द्रा च तथा नागरमुस्तकः।
मुस्तं कटु हिमं ग्राहि तिक्तं दीपनपाचनम्॥
कषायं कफपित्तास्रतृड्ज्वरारुचिजन्तुहृत्।
अनूपदेशे यज्जातं मुस्तकं तत् प्रशस्यते।
तत्रापि मुनिभिः प्रोक्तं वरं नागरमुस्तकम्॥"
इति भावप्रकाशः॥

मुस्तकः, पुं, (मुस्तयति संहतीकरोति बधिरमिति। मुस्त+कः। ततः संज्ञायां कन्।) स्थावरविषभेदः। इति हेमचन्द्रः। २। २५६॥ (यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने। २।

"चत्वारि वत्सनाभानि मुस्तके द्वे प्रकीर्त्तिते॥")

मुस्ता, स्त्री, (मुस्त+टाप्।) मुस्तकः। इत्यमरः। २। ४। १५८। (तथास्याः पर्य्यायः।

"मेघाख्यं मुस्तकं मुस्ता गाङ्गेयं भद्रमुस्तकम्।"
इति वैद्यकरत्नमालायाम्॥

यथा सुश्रुते सूत्रस्थाने। ४४।

"दोषघ्ना ग्रहणीपाण्डुरोगार्शःकुष्ठनाशनाः।
चोचं त्रिजातकं मुस्ता विडङ्गामलके तथा॥")

मुस्तादः, पुं, (मुस्तामत्तीति। अद+अच्।) शूकरः। इति जटाधरः॥

मुस्ताभं, क्ली, (मुस्तस्येवाभा यस्य।) मुस्तकविशेषः। नागर मुता इति भाषा। तत्पर्य्यायः। कुटन्नटम् २ पुरम् ३ वल्गम् ४ परिपेलवम् ५। इति रत्नमाला॥ (गुणा अस्य कुटन्नटशब्दे ज्ञातव्याः॥)

मुस्तुः, पुं, (मुस्यति खण्डयत्यनेन। मुस्+बाहुलकात् तुक्।) मुष्टिः। इति हेमचन्द्रः।३।२६१॥

मुस्रं, क्ली, मुसलम्। मुसधातोरौणादिकरक्प्रत्ययेन निष्पन्नम्। २। १३। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादिवृत्तिः॥ (नयनजलमित्युज्ज्वलः॥)

मुह यङ क्ति वैचित्त्ये। इति कविकल्पद्रुमः॥ (दिवा०-पर०-अक०-सेट्। वधादित्वाद्वेट्।) वैचित्त्यं ज्ञानरहितीभावः। य, तेन मुह्यति चिराय मे मनः। इति मुरारिः। ङ मोहिष्यति मोक्ष्यति। ऌ अमुहत्। क्ति मुग्धः मूढोऽस्ति। इति। दुर्गादासः॥

मुहिरः, पुं, (मुह्यति ज्ञानरहितीभवत्यनेन लोकः मुह्यति सभायामिति वा। मुह+"इषिमदीति उणा०।" १। ५२। इति किरच्।) कामः। मूर्खः। इति मेदिनी। रे, । २०५॥ (अधम्यः इत्युज्ज्वलदत्तः॥)

मुहुः, [स्] व, (मुह+"मुहेः किच्।" उणा० २। १२१। इति उसिः किच्च।) पुनः पुनः। इत्यमरः। ३। ४। १॥ (यथा, पञ्चदश्याम्। ७। १०१।

"स्वस्वप्नमापरोक्षेण दृष्ट्वा पश्यन् स्वजागरम्।
चिन्तयेदप्रमत्तः सन्नुभावनुदिनं मुहुः॥")

मुहुर्भाषा, स्त्री, (मुहुः भाषा भाषणम्।) पुनःपुनःकथनम्। तत्पर्य्यायः। अनुलापः २। इत्यमरः। १। ६। १६॥

मुहूर्त्तः, पुं क्ली, (हूर्च्छतीति। "अशिहसिभ्यः तः।" उणा० ३। ८६। इत्यत्र बाहुलकात् हूर्च्छेरपि इति उज्ज्वलदत्तः। मुडागमश्च प्राक्। "राल्लोपः।" ६। ४। २१। इति छस्य लोपः।) द्वादशक्षणपरिमितकालः। इत्यमरः। १। १। ११३॥ घटिकाद्वयम्। इति राजनिर्घण्टः॥ (अस्य विवृतिर्यथा। तत्र लघ्वक्षरोच्चारणमात्रोऽक्षिनिमेषः। पञ्चदशाक्षिनिमेषाः काष्ठा। त्रिंशत्काष्ठाः कला। विंशतिकलो मुहूर्त्तः कलादशभागश्च। त्रिंशन्मुहूर्त्तमहोरात्रम्। इति सुश्रुते सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये॥) दिनपञ्चदशभागैकभागः। यथा,

"प्रातःकालो मुहूर्त्तांस्त्रीन् सङ्गवस्तावदेव तु।
मध्याह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यादपराह्णस्ततः परम्॥
सायाह्नस्त्रिमुहूर्त्तः स्यात् श्राद्धं तत्र न कारयेत्।
राक्षसी नाम सा वेला गर्हिता सर्व्वकर्म्मसु॥"
इति तिथ्यादितत्त्वधृतवचनम्॥*॥

कर्म्मविशेषे तस्य परिमाणं यथा। ननु व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैकापि या भवेदित्यत्र घटिकापदं दण्डपरं मुहूर्त्तपरं वा स्वव्याप्यारब्धचतुर्दण्डात्मकारुणोदयव्यापके चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदय उच्यते इत्यादौ प्रभाते घटिकायुग्मं प्रदोषे घटिकाद्वयम्। दिनवत् सर्व्वकार्य्याणि कारयेन्न विचारयेदिति हलायुधधृतलिखिष्यमाणवचनयोरेकमूलयोश्च उभयत्र प्रयोगदर्शनादिति संशयः। अत्रोच्यते। श्राद्धादावस्तगामिनीति घटिकानियामकवचनचतुर्थचरणे पार्व्वणयोग्यतया घटिकाया मुहूर्त्तात्मकत्वस्यावश्यमङ्गीकारात् तात्पर्य्यलाघवेन व्रतादावपि तथात्वम्।

"घटिकैकाप्यमावास्याप्रतिपत्सु न चेद्यदा।
सर्व्वं तदासुरं दानं दैवे कर्म्मणि चोदितम्॥"

इति घटिकान्यूने निन्दामभिधाय घटिकानाम्नि कर्म्मार्हेति वक्तव्ये मुहूर्त्तमप्यमावास्याप्रतिपत्सु भवेद्यदा। तद्दानमुत्तमं ज्ञेयं शेषं पूर्व्वं हि पूर्व्ववदित्यनेन मुहूर्त्तनाम्नि कर्म्मार्हत्वज्ञापनाच्च। तत्रापि मुहूर्त्तः किं तत्तद्दिवारात्रिपञ्चदशांश उत दण्डद्वयम्। नाद्यः प्रतिदिनदिवारात्रोर्ह्रासवृद्धिभ्यां तद्भागानामपि न्यूनाधिक्यादिविभेदापत्तेः। नापि द्वितीयः दण्डद्वयस्य त्रिंशद्दण्डात्मकदिवारात्रिपञ्चदशांशस्य मुहूर्त्तत्वेन दण्डद्वयाधिकन्यूनकालानामपि त्रिंशद्दण्डाधिकन्यूनदिवारात्रिपञ्चदशांशानां मुहूर्त्तत्वप्रतिपादनेन विनिगमनाविरहात् किन्त्वन्तरङ्गतया कर्म्माङ्गदिवारात्र्यन्यतरपञ्चदशांशस्य ग्रहणप्रसक्तौ अयनांशक्रमेणोत्तरायणपूर्व्वाह्णदिनमानसपादषड्विंशतिदण्डानां पञ्चदशांशस्य पादोनदण्डद्वयस्य मुहूर्त्तत्वात्तद्दिनविहितक्रियायां तावन्न्यूनकालस्यापि ग्रहणात् सर्व्वत्र न्यूनकालव्यवच्छेदे आवश्यकतया तस्यैव पादोनदण्डद्वयात्मकस्य मुहूर्त्तस्य ग्रहणं लाघवात्।

"यदा चतुर्द्दशीयामं तुरीयमनुपूरयेत्।
अमावास्या क्षीयमाणा तदैव श्राद्धमिष्यते॥"

इति कात्यायनोक्तस्य चतुर्द्दशीसम्बन्धिदिनचतुर्थयाममात्रव्याप्यमावास्यायां श्राद्धविधानस्य मत्स्यपुराणोक्तमुख्यापराह्णीयमुहूर्त्तावाधेन विषयलाभाय पादोनदण्डद्वयात्मकमुहूर्त्तग्रहणस्यावश्यकत्वाच्च। तादृशामावास्यायां तदधिकमुख्यापराह्णासम्भवात्। तत्र च मुख्यापराह्णीयपादोनदण्डद्वयात्मकदर्शलाभस्तु चत्वारिंशत्पलाधिकत्रयस्त्रिंशद्दण्डात्मकदिवस एव। अत एव स्मार्त्तभट्टाचार्य्यैरपि यदा चतुर्द्दशीयाममित्यस्य व्याख्याने तिथ्यादितत्त्वे तथा लिखितम्। न च निरूढलक्षणातो रूढशक्तेर्बलवत्त्वात्। तास्तु त्रिंशत्क्षणास्ते तु मुहूर्त्ता द्वादशस्त्रियाम्। ते तु त्रिंशदहोरात्र इत्यमरोक्तो द्वादशक्षणात्मकः अहोरात्रत्रिंशांशो दण्डद्वयरूपमुहूर्त्तो लाघवतः सर्व्वत्रानुगततया न्यूनकालव्यवच्छेदको वक्तव्य इति वाच्यं निरूढलक्षणापि शक्तितुल्येति शाब्दिकस्मरणात् सार्त्तस्तेनान्तरङ्गेति सन्निहिते बुद्धिरन्तरङ्गेति न्यायाच्च निरूढलक्षणाया एव बलवत्त्वात्। दक्षिणः सपक्षिक इत्यत्र पक्षियपदस्य कुशगतलोमोक्तरूढशक्त्यपेक्षया विशिष्टकुशपत्रद्वयगतकात्यायनोक्तनिरूढलक्षणाया इव। निरूढलक्षणायाः शक्तितुल्यत्वञ्च रूढशक्तेरिव